

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobkyně: L. O.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách, ze dne 6. 6. 2023, č. j. X, o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2023, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne 9. 2. 2023 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“) podle ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“) **přiznala žalobkyni** na základě uplatněné žádosti [k níž byl vyhotoven podkladový posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Rychnov nad Kněžnou (dále jen „OSSZ“) dne 15. 12. 2022, jímž byla žalobkyně shledána invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 zdp, a to pro invaliditu prvního stupně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zdp od 1. 12. 2022, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého

zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 45 %], **invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně** ve výši 7. 511,-Kč měsíčně, a to od 1. 12. 2022.

2. Toto rozhodnutí žalobkyně napadla námitkami, jimiž zpochybňovala správnost uznané míry poklesu pracovní schopnosti vzhledem k charakteru svého onemocnění, požadovala vyšší stupeň invalidity a zpětné uznání od roku 2017.
3. Žalovaná rozhodnutím ze dne 6. 6. 2023, č. j. X (dále jen „*napadené rozhodnutí*“) zcela změnila rozhodnutí žalované ze dne 9. 2. 2023 a to tak, že výrokem č. I pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zdp*“) zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod a výrokem č. II podle § 56 odst. 1 písm. c) pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 písm. a) zdp ve spojení s ustanovením § 39 odst. 1 zdp žalobkyni zastavila ode dne 6. 8. 2023 výplatu invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně.
4. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v celém rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek, nově posoudila invaliditu žalobkyně a v tomto směru odkázala na vypracovaný posudek lékaře Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Plzeň (dále také jen „*lékař ČSSZ*“) ze dne 11. 5. 2023, dle kterého není žalobkyně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20% a nesplňuje tak podmínku invalidity dle 39 odst. 1 zdp, tj. pokles pracovní schopnosti nejméně o 35%. Lékař ČSSZ uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je schizofrenní porucha, porucha osobnosti. Jedná se o zdravotní postižení uvedené v **kapitole V** (duševní poruchy), **položce 3b** (schizofrenie, schizofrenní poruchy a poruchy s bludy - lehké postižení) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*vyhláška č. 359/2009 Sb.*“), pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti v rámci daného rozpětí 15-20% ve výši 20%. Protože žalobkyně nebyla shledána invalidní, rozhodla žalovaná tak, jak je výše uvedeno.

II. Obsah žaloby

5. V podané žalobě žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí je nesprávné z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Popsala své zdravotní potíže s tím, že jí při hospitalizaci v Hradci Králové na psychiatrii byla diagnostikována psychotická porucha, schizofrenie a od té doby navštěvuje pravidelně MUDr. R. v Rychnově nad Kněžnou. V říjnu 2022 se její zdravotní stav zhoršil natolik, že musela vyhledat lékařskou pomoc v Hradci Králové na psychiatrii. Nesouhlasí se stanovenou mírou poklesu pracovní schopnosti pouze o 20%, domnívá se, že její zdravotní stav odpovídá invaliditě. Požádala o navrácení invalidního důchodu a jeho zpětné vyplacení. K žalobě přiložila lékařské zprávy (zpráva o ambulantním vyšetření ve FN Hradec Králové, psychiatrická klinika ze dne 23. 10. 2022; zpráva MUDr. R. ze dne 1. 12. 2022, 4. 5. 2023 a 24. 7. 2023 – psychiatrická ambulance Rychnov nad Kněžnou; závěrečná zpráva o hospitalizaci ve FN Hradec Králové, psychiatrická klinika ve dnech 4. 5. 2017 – 26. 5. 2017. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě zopakovala předmět řízení a na věc dopadající právní úpravu, setrvala na správnosti napadeného rozhodnutí. Uvedla, že v daném řízení bylo posudkem lékaře ČSSZ ze dne 11. 5. 2023 prokázáno, že žalobkyně není invalidní. Napadené rozhodnutí dle žalované vychází z dostatečně objektivně zjištěného skutkového stavu a je i v souladu se zákonem.
7. Navrhla k důkazu vyhotovení nového posudku u příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která opětovně posoudí zdravotní stav žalobkyně. Pro případ, že tímto posudkem nebude uznána invalidní, navrhla zamítnutí žaloby.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

8. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.
9. V přezkumném řízení soud konstatoval k důkazu z lékařské dokumentace OSSZ Rychnov nad Kněžnou posudek o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 15. 12. 2022, v němž po uvedení diagnostického souhrnu onemocnění žalobkyně a odborných lékařských nálezů, z nichž bylo při posouzení jejího zdravotního stavu vycházeno, byl učiněn lékařem OSSZ závěr, že rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je polymorfní psychotická porucha u nezralé osobnosti, která odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole V (dušení poruchy a poruchy chování) **položce 3c** (schizofrenie, schizofrenní poruchy a poruchy s bludy, středně těžké postižení 30-45%) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovil dle uvedené položky na horní hranici 45%, která se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Dle učiněného závěru je žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp od 1. 12. 2022. Na základě uvedeného posouzení bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí.
10. V záznamu o jednání ČSSZ – Lékařské posudkové služby, pracoviště pro námitkové řízení Plzeň ze dne 11. 5. 2023 (nový posudek o invaliditě), je uveden výčet rozhodujících podkladů – lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobkyně, diagnostický souhrn onemocnění žalobkyně a výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Posudkové zhodnocení a závěr je uveden výše v části I. tohoto rozsudku. Na základě uvedeného posouzení bylo vydáno napadené rozhodnutí.
11. V projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen „PK MPSV“ nebo „PK“ nebo „posudková komise“), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.
12. Z těchto důvodů požádal krajský soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku o zdravotním stavu žalobkyně, který byl vyhotoven po jednání komise konaném dne 14. 11. 2023. PK zasedala v řádném složení za účasti odborné lékařky z oboru psychiatrie, zdravotní stav žalobkyně hodnotila na podkladě spisové dokumentace OSSZ, spisové dokumentace ČSSZ a odborných lékařských nálezů v nich obsažených, na podkladě zdravotnické dokumentace od ošetřující praktické lékařky, lékařských nálezů doložených žalobkyní k žalobě a na základě vlastních poznatků. Po jejich vyhodnocení stanovila PK za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně schizofrenní psychózu, poruchu osobnosti, akutní psychotické dekompenzace se schizofrenními příznaky, opakované psychotické ataky se sluchovými a zrakovými halucinacemi při osobnosti nezralé, jednoduše strukturované, emočně oploštělé. Za další zdravotní potíže označila hypofunkci štítné žlázy na substituci, arteriální hypertenzi na terapii a obezitu (BMI 38,4). Procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovila podle

kapitoly V, položky 3c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na **35%**. Střední hranici daného procentního rozpětí (30-45%) zvolila vzhledem k funkčnímu postižení při základní diagnóze. Dále uvedla, že další zdravotní postižení nezpůsobují samostatně větší pokles pracovní schopnosti než rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

13. PK MPSV odůvodnila, že žalobkyně je v psychiatrické péči od roku 2017, kdy byla hospitalizována na Psychiatrické klinice FN Hradec Králové se závěrem – polymorfní psychotická porucha schizofrenní. Dále byla v pravidelné ambulantní péči s intervalem kontrol 2-3 měsíce. Snažila se pracovat, opakovaně selhávala, ze třísměnného provozu byla přerazena na dvousměnný až jednosměnný. Naposledy pracovala jako doručovatelka pošty, práci nezvládala. Na základě doložených nálezů a objektivizace zdravotního stavu PK dospěla k posudkovému závěru odlišnému od posudkového závěru lékaře ČSSZ, s tím, že **k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp, šlo o invaliditu prvního stupně**. Za datum vzniku invalidity PK stavila den 1. 12. 2022 (dle psychiatrického nálezu MUDr. R. ze dne 1. 12. 2022).
14. Při jednání soudu žalobkyně setrvala na podané žalobě, souhlasila se závěry posudku PK MPSV ze dne 14. 11. 2023, tedy i s datem vzniku stupně invalidity od 1. 12. 2022. Odkázala na žalobní petit. Žalovaná ponechala konečné rozhodnutí na úvaze soudu, náklady řízení nežádala.
15. Krajský soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba jedůvodná**.
16. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
17. V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
18. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok (§ 26 zdp).
19. Podle ustanovení § 39 odst. 4 zdp se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní

schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

20. Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje se posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).
21. Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
22. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).
23. V § 3 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (3) Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.
24. V § 4 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce je stabilizovaný nebo pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (3) Snížení dolní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.

25. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Posuzování míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou medicínskou a soud si o této otázce nemůže učinit úsudek sám, neboť nemá odborné medicínské znalosti (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 8 Ads 180/2016 – 50, všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20, se uvádí: „*správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).*“
26. Napadeným rozhodnutím bylo změněno prvostupňové rozhodnutí tak, že byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod z důvodu zjištěné míry poklesu pracovní schopnosti pouze o 20%. V řízení před krajským soudem bylo posudkem PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 14. 11. 2023 prokázáno, že žalobkyně byla od 1. 12. 2022, a tedy i k datu vydání napadeného rozhodnutí (6. 6. 2023) invalidní pro invaliditu prvního stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti byla uvedeným posudkem stanovena ve výši 35%, což odpovídá invaliditě prvního stupně dle citovaného ustanovení. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o závěry posudku PK MPSV, který je ve shodě s posudkem lékaře OSSZ (co do zjištění o invaliditě prvního stupně od 1. 12. 2022), ale liší se od posouzení lékařem ČSSZ v námitkovém řízení, z něhož žalovaná vycházela při svém rozhodování. Posudek PK MPSV soud považuje za objektivní a přesvědčivý, tento plně dostal požadavkům vyjádřeným ve výše citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu, obsahuje analýzu zdravotního stavu žalobkyně (od roku 2017, kdy byla poprvé psychiatricky hospitalizována, do doby současné, kdy probíhá pravidelná léčba jejího onemocnění ambulantně), stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na podkladě odborných nálezů a rovněž náležité odůvodnění posudkového závěru co do stanovení konečné míry poklesu pracovní schopnosti, stanovení stupně a data vzniku invalidity (viz výše).
27. Podle § 56 odst. 1 písm. e) zdp, zjistí-li se, se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c). Podle § 56 odst. 1 písm. b) zdp, zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží.
28. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před žalovanou došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci jinak, než žalovaná ve správním (námitkovém) řízení. Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem, tedy, že žalobkyně byla ode dne 1. 12. 2022 invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp, tedy potvrdí správnost prvostupňového rozhodnutí, obnoví žalobkyni výplatu invalidního důchodu pro invaliditu prvního

stupně ode dne 6. 8. 2023 a současně rozhodne o doplatku invalidního důchodu od uvedeného dne do doby nového rozhodnutí.

29. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

V. Náklady řízení

30. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl na základě § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně, která byla ve věci úspěšná, žádné náklady řízení nepožadovala, proto bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 14. prosince 2023

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně